

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΦΑΞ : 213 1604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), όπως αναριθμήθηκε τροποποιήθηκε και ισχύει».

γ. Της ΠΟΛ 1064/28.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 / τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 21-12-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή, του του με ΑΦΜ, οδός αρ. Τ.Κ....., κατά της υπ' αριθμ...../2021 Οριστικής Πράξης

Προσδιορισμού Προστίμου Άρθρου 7 παρ. 3 & 5 ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ, καθώς και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την ως ανωτέρω αναφερόμενη πράξη της οποίας ζητείται η ακύρωση και την από 19.11.2021 έκθεση μερικού έλεγχου προστίμου επί παραβάσεων τήρησης βιβλίων και έκδοσης στοιχείων εφαρμογής διατάξεων του άρθρου 7 παρ. 3 Ν.4337/2015, του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ.

6.Τις απόψεις του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ.

7.Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 21-12-2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής, του του με ΑΦΜ, η οποία **κατατέθηκε εμπρόθεσμα** και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

- Με την υπ' αριθμ./2021 Οριστική Πράξη Προσδιορισμού Προστίμου Άρθρου 7 παρ. 3 & 5 του ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ, επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντα, πρόστιμο, γιατί υπέπεσε στην παράβαση της λήψης δεκαέξι (16) εικονικών φορολογικών στοιχείων συνολικής αξίας 3.014,61 ευρώ (καθαρή αξία 2.450,90 ευρώ πλέον ΦΠΑ 563,71 ευρώ), κατά παράβαση των διατάξεων των άρθρων 2,12 και 18 του ΠΔ 186/92, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 3 περ. β' του ν.4337/2015, συνολικό ποσό ύψους 602,92 ευρώ (3.014,62 ευρώ χ 20%).

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Από την ΥΕΔΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, διενεργήθηκε έλεγχος στην εταιρεία με την επωνυμία «.....» ΑΦΜ με κύρια δραστηριότητα ΑΛΛΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΗΛΕΚΤΟΝΙΚΩΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ, και διαπιστώθηκε με την από 05/11/2020 έκθεση έλεγχου, ότι τα έτη 2010-2016 είναι εκδότης φορολογικών στοιχείων συνολικής καθαρής αξίας 193.958,15 ευρώ, ότι οι υπηρεσίες που αναγράφονται στα φορολογικά στοιχεία που εξέδωσε δεν τις παρείχε η ίδια, αλλά η εταιρεία με την επωνυμία «.....» με ΑΦΜ Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι η εταιρεία «.....» ήταν

συναλλακτικώς ανύπαρκτη και στην δηλωθείσα έδρα της, επί της οδού
....., είχε την έδρα της η εταιρεία «.....».

Από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων, με δραστηριότητα υπηρεσίες ειδικότητας ωτορινολαρυγγολογίας το φορολογικό έτος 2015 έλαβε από την παραπάνω εταιρεία με την επωνυμία «.....» ΑΦΜ, και καταχώρησε στα βιβλία του έντεκα (11) φορολογικά στοιχεία συνολικής αξίας 2.264,98 ευρώ (καθαρή αξία 1.841,45 ευρώ πλέον ΦΠΑ 423,53 ευρώ).

Η αρμόδια Δ.Ο.Υ Α' ΠΕΙΡΑΙΑ, με αφορμή το με αρ. πρωτ. ΥΕΔΔΕ ΑΤΤ. ΕΞ 2021 Πληροφοριακό δελτίο της ΥΕΔΔΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, διενέργησε έλεγχο στον προσφεύγοντα και στις 14-09-2021 κοινοποίησε τόσο με συστημένη επιστολή (RE..... GR) το με αριθμό/2021 Σημείωμα Διαπιστώσεων έλεγχου μαζί με τις προσωρινή πράξη προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, όπως και ηλεκτρονικά, την ίδια ημέρα, μέσω συστήματος e- κοινοποίηση με αριθμό καταχώρησης, χωρίς ο προσφεύγων να διατυπώσει τις απόψεις του σχετικά με τα αποτελέσματα του έλεγχου.

Στην συνέχεια η αρμόδια Δ.Ο.Υ. Α' Πειραιά, επέβαλε το πρόστιμο του άρθρου 7 παρ. 3 και 5 του ν. 4337/2015 για την παράβαση της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο του εκδότη, το οποίο κοινοποίησε στον ίδιο, στα γραφεία της Υπηρεσίας της, στις 23-11-2021.

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της ως άνω οριστικής πράξης προστίμου του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ, προβάλλοντας συνοπτικά τους παρακάτω λόγους:

Οι συναλλαγές είναι πραγματικές και οι υπηρεσίες τηλεγραμματοεπικοινωνίας παρασχέθηκαν καθ' όλο το φορολογικό έτος 2014 και συντρέχει, όπως ισχυρίζεται, η καλή πίστη ως προς το πρόσωπο του εκδότη των επίμαχων φορολογικών στοιχείων.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 55 παρ.1 και 2 του Ν. 4174/2013(Κ.Φ.Δ.) ορίζεται ότι:

Άρθρο 55 Παραβάσεις φοροδιαφυγής

1. Για τους σκοπούς του Κώδικα, ως «φοροδιαφυγή» νοείται:

ε) η έκδοση εικονικών φορολογικών στοιχείων και η αποδοχή αυτών. Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολο της ή για μέρος αυτής ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή

το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία στην «Φορολογική Διοίκηση»....

2) γ) ...αα) ..ββ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου.»

Οι παράγραφοι 1 και 2 ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΠΟ 1.12.2015 δυνάμει των άρθρων 3 παρ.4 και 7 παρ.9 Ν.[4337/2015](#), ΦΕΚ Α 129/17.10.2015.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 3 & 5 του Ν. 4337/2015(17.10.2015) ορίζεται ότι:

«3. Για τις παραβάσεις των διατάξεων του Κ.Β.Σ. (π.δ. [186/1992](#), Α` 84) και του Κ.Φ.Α.Σ. (ν. [4093/2012](#), Α` 222), που διαπράχθηκαν μέχρι την εφαρμογή των διατάξεων των [άρθρων 54 και 55](#) του ν. [4174/2013](#) και κατά την κατάθεση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί οι οριστικές πράξεις επιβολής προστίμων, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του [άρθρου 5](#) του ν. [2523/1997](#), αλλά επιβάλλονται τα κατωτέρω πρόστιμα:

δ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, ποσό ίσο με το 20% της αξίας του στοιχείου.

5. Οι παράγραφοι 3 και 4 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται για παραβάσεις που διαπράχθηκαν μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος και για τις οποίες είχαν εφαρμογή οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 55 του ν. 4174/ 2013 (Α` 170)».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 6 & 8 του Ν. 4093/2012 Κ.Φ.Α.Σ. (ΦΕΚ Α` 222) όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, ορίζεται ότι:

Άρθρο 10 Διασταυρώσεις και Απόδειξη Συναλλαγών

«6. Για την απόδειξη της συναλλαγής από το λήπτη φορολογικού στοιχείου που αφορά αγορά αγαθών ή λήψη υπηρεσιών αξίας τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ και άνω απαιτείται η τμηματική ή ολική εξόφληση να γίνεται μέσω τραπεζικού λογαριασμού ή με επιταγή έκδοσης του λήπτη του στοιχείου. Σε περίπτωση εκχώρησης επιταγών τρίτων εκδίδεται άμεσα λογιστική απόδειξη εκχώρησης αξιόγραφων, στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία των εκχωρούμενων επιταγών.....

8. Το βάρος της απόδειξης της συναλλαγής φέρει τόσο ο εκδότης, όσο και ο λήπτης του στοιχείου, οι οποίοι δικαιούνται να επιβεβαιώνουν τα αναγκαία στοιχεία του αντισυμβαλλόμενου από τη δήλωση έναρξης εργασιών ή από άλλο πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο, επιφυλασσομένων των διατάξεων περί φορολογικού απορρήτου, τα οποία οι

συμβαλλόμενοι υποχρεούνται εκατέρωθεν να παρέχουν, φέροντας ο καθένας και την ευθύνη για την ακρίβεια των στοιχείων που παρέχει.»

Επειδή, σύμφωνα με την Πολ.1055/2016: Εξόφληση τιμολογίων προμηθειών & πιστωτών από τρίτους. Εφαρμογή διάταξης περ. β αρθ.23 του Ν.4172/13(Κ.Φ.Ε.) ορίζεται ότι:

« 2. Με την ΠΟΛ. 1216/1-10-2014 εγκύκλιό μας,[....].Επίσης, διευκρινίσθηκε ότι ως τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου για την εφαρμογή των κοινοποιούμενων διατάξεων, νοείται η κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό του προμηθευτή, είτε με μετρητά είτε με μεταφορά μεταξύ λογαριασμών (έμβασμα), η χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών της εταιρίας που πραγματοποιεί την πληρωμή, η έκδοση τραπεζικής επιταγής της επιχείρησης ή η εκχώρηση επιταγών τρίτων, η χρήση συναλλαγματικών οι οποίες εξοφλούνται μέσω τραπεζής, η χρήση ταχυδρομικής επιταγής - ταχυπληρωμής ή η κατάθεση σε λογαριασμό πληρωμών των Ελληνικών Ταχυδρομείων.

4. Από τη γραμματική διατύπωση των πιο πάνω διατάξεων προκύπτει, ότι ο νόμος απαιτεί η εξόφληση να γίνεται με τραπεζικό μέσο πληρωμής, προκειμένου να αποδεικνύεται η ύπαρξη και η πραγματοποίηση της συναλλαγής, χωρίς να κάνει διάκριση ως προς το πρόσωπο του καταβάλλοντος, ούτε να θέτει ως προϋπόθεση όπως το πρόσωπο στο οποίο ανήκει ο λογαριασμός μέσω του οποίου εξοφλούνται οι σχετικές δαπάνες να είναι και αυτό που είχε τη σχετική απαίτηση από τον καταβάλλοντα (άμεσα αντισυμβαλλόμενος).»

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση ΣτΕ 1238/2018, κρίθηκε μεταξύ άλλων:

«Επειδή, περαιτέρω, κατά τα παγίως κριθέντα (ΣτΕ 394/2013, ΣτΕ 4328/2013, ΣτΕ 4570/2014, ΣτΕ 4269/ 2014, 1405, 3336-40, ΣτΕ 3347/2015, ΣτΕ 3399/2015, [ΣτΕ 336/2018](#)) κρίθηκε, όταν αποδίδεται σε επιτηδευματία η παράβαση της λήψεως τιμολογίου ή δελτίου αποστολής εικονικού, υπό την έννοια είτε ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, στην οποία αυτό αναφέρεται, είτε ότι έχει μεν πραγματοποιηθεί η συναλλαγή, όχι όμως, όπως εμφανίζεται, με τον φερόμενο ως εκδότη του τιμολογίου ή δελτίου αποστολής, η φορολογική αρχή βαρύνεται, κατ' αρχήν, με την απόδειξη της εν λόγω εικονικότητας.

Προς τούτο αρκεί, κατ' αρχήν, ν' αποδείξει είτε ότι ο εκδότης του φορολογικού στοιχείου είναι φορολογικώς ανύπαρκτος, ήτοι δεν είχε δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του ούτε είχε θεωρήσει στοιχεία στην αρμόδια φορολογική αρχή (οπότε ο λήπτης βαρύνεται πλέον ν' αποδείξει την αλήθεια της συναλλαγής και την καλή του πίστη κατά το χρόνο πραγματοποιήσεώς της), είτε ότι ο ανωτέρω εκδότης είναι φορολογικώς μεν υπαρκτός αλλά, ενόψει των επιχειρηματικών του δυνατοτήτων, όπως προκύπτουν από την συνολική εκτίμηση της συναλλακτικής του συμπεριφοράς και της φύσεως και του κύκλου εργασιών του, δεν είναι

δυνατόν να ήταν σε θέση να εκπληρώσει την επίμαχη παροχή (οπότε ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου βαρύνεται ν' αποδείξει ότι πραγματοποιήθηκε η συναλλαγή, στην οποία αφορά το φορολογικό στοιχείο).....».

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση αριθμό 972/2020 του Σ.Τ.Ε.(Τμήμα Β), κρίθηκε ότι:

«6. Επειδή, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, η συναλλαγή, για την οποία είχαν εκδοθεί τα επίμαχα τιμολόγια ήταν υπαρκτή, γεγονός που ουδέποτε αμφισβητήθηκε και από την φορολογική αρχή. Προκύπτει, ειδικότερα, ότι ο μηχανολογικός εξοπλισμός, που προμηθεύθηκε η αναιρεσεύουσα, εισήχθη πράγματι στη χώρα, εκτελωνίσθηκε κατόπιν υποβολής των αναγκαίων προς τούτο διασαφήσεων και κατεβλήθη ο αναλογών φόρος προστιθέμενης αξίας. Το σύνολο, εξάλλου, του τιμήματος εξοφλήθηκε μέσω τραπεζικών επιταγών, εκδόσεως, οι οποίες πληρώθηκαν στις 6.1.1999 στο υποκατάστημα της ίδιας τράπεζας στο Dusseldorf σε πίστωση λογαριασμού του, ο οποίος εφέρετο ως νόμιμος εκπρόσωπος της εκδότριας των τιμολογίων γερμανικής επιχειρήσεως. Με τα δεδομένα αυτά, προκύπτει ότι κατ' αρχήν συνέτρεχε καλή πίστη στο πρόσωπο της αναιρεσεύουσας εταιρείας ως προς το πρόσωπο του αλλοδαπού εκδότη των εκδοθέντων για τη συγκεκριμένη συναλλαγή τιμολογίων, με συνέπεια να μη στοιχειοθετείται η αποδοθείσα στην αναιρεσεύουσα παράβαση υπό την ισχύ των διατάξεων του ν. 2523/1977. [Πρβλ. και τη μεταγενέστερη διάταξη του άρθρου 55 παρ. 2 περ. γ υποπερ. ββ του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 4174/2013, Α' 170), κατά την οποία, ανεξαρτήτως αν θα μπορούσε να εφαρμοσθεί στην προκειμένη περίπτωση ως περιέχουσα ευνοϊκότερη ρύθμιση έναντι των διατάξεων του ν. 2523/1977, «Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, ... εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. ...»].

Επειδή, ο προσφεύγων επικαλείται ότι οι συναλλαγές είναι πραγματικές και ότι έχει λάβει τις υπηρεσίες τηλεγραμματοεπικοινωνίας, ότι η εξόφληση των τιμολογίων γινόταν νομίμως με μετρητά στο γραφείο του σε άτομο που παρουσιαζόταν ως υπάλληλος της εταιρείας και του παρέδιδε τα σχετικά παραστατικά και ότι τελούσε σε καλή πίστη. Ο προσφεύγων προσκομίζει:

α) Το από 2.3.2011 μήνυμα FAX που έλαβε από την εταιρεία «.....» για την

ενημέρωση της κίνησης της γραμμής που χρησιμοποιούσε και μέσω της οποίας πραγματοποιούνταν οι υπηρεσίες τηλεγραμματοτείας, β) Βεβαίωση κυριότητας της τηλεφωνικής σύνδεσης από τον πάροχο υπηρεσιών τηλεπικοινωνίας και δυο(2) παλαιότεροι λογαριασμοί για την κινητή και σταθερή τηλεφωνία που διαθέτει, γ) τα Τ.Π.Υ. που έλαβε από την παραπάνω εταιρεία και τις αποδείξεις είσπραξης μετρητών για την εξόφληση αυτών.

Επειδή, από τον έλεγχο διαπιστώθηκε ότι η εταιρεία «.....» ήταν συναλλακτικά ανύπαρκτη ήτοι δεν είχε τον εξοπλισμό, την υποδομή (προσωπικό, πάγια) για να πραγματοποιήσει τις συναλλαγές που αναφέρονται και μετά την 5-11-20019 ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της εταιρείας «.....» δεν είχε την δυνατότητα να ασκεί οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα και να παρέχει οποιαδήποτε υπηρεσία και ότι οι υπηρεσίες παρέχονταν από την εν λόγω εταιρεία η οποία είχε έδρα την δηλωθείσα διεύθυνση της εταιρείας «.....»

Επειδή, ο έλεγχος επέβαλε το πρόστιμο για την παράβαση της λήψης εικονικού φορολογικού στοιχείου ως προς το πρόσωπο του εκδότη, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 3 και 5 του ν.4337/2015.

Επειδή, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις ΠΟΛ. 1210/2013 & 1249/2013, προϋπόθεση του τεκμηρίου της καλής πίστης του λήπτη εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου, αποτελεί η κατάθεση στη φορολογική αρχή των σχετικών με το εικονικό στοιχείο παραστατικών που να αποδεικνύουν ότι η αξία του στοιχείου έχει εξοφληθεί μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων.

Επειδή, η συνολική αξία των τιμολογίων που έλαβε ο προσφεύγων είναι μεγαλύτερη από το ποσόν των 3.000,00 ευρώ και η εξόφληση τους δεν έγινε με τραπεζικό μέσο πληρωμής, ο ισχυρισμός του προσφεύγοντα περί καλής πίστης, δεν γίνεται δεκτός.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του Ν.4174/2013(ΚΦΔ), ορίζεται ότι:

Άρθρο 65 Βάρος απόδειξης

Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στα πλαίσια ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 21/12/2021 και με πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ και την επικύρωση της υπ' αριθμ...../2021 Οριστικής Πράξης Προσδιορισμού Προστίμου Άρθρου 7 παρ. 3 & 5 ν. 4337/2015 φορολογικού έτους 2014 του Προϊσταμένου της Α' Δ.Ο.Υ. ΠΕΙΡΑΙΑ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Φορολογικό έτος 2014

Πρόστιμο άρθρου 7 Ν. 4337/2015

Συν. Ποσόν 602,92 ευρώ.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία στον υπόχρεο.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Η ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΟΥ

ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.